

VED GRAVEN

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

La dei ljose og vennlege tankar
fylgje oss inn i draumars land.

La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

Varme tankar og hender som trøystar
er som sol over frosen jord.

Kjenne varmen frå ein som er nær deg
gjev langt meire enn store ord.

La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

Takk for at du kom og var sammen med oss i dag.
Familien

Prest og pianist: Bjørn Nome
Organist: Hans van der Meijden
Solist: Lene Skagestad Kløvfjell

37 15 53 05

© inmemory.no

Torbjørn Olsen

★ 08.07.1955 † 27.11.2023

Dypvåg kirke 12.12.2023

PRELUDIUM
Solosang - Sanctuary

Sov på min arm. Natten gemmer
under sin vinge din blussende kind.
Lyk'lig og varm, snart du drømmer,
flygter i drømmen, som bølge for vind.
Fanges igen, flagrer, strider.
Vil ikke, vil og bli'r atter fanget ind.
Sov nu, min ven. Natten skrider.
Kærligt jeg vogter dig, kysser din kind.

Sov på min arm. Månens stråler
spiller blandt træernes skygger så smukt.
Og på din barm, O min kære,
tæller de timernes hastige flugt.
Hellig den fred, hjertet gemmer
midt i hvirvlende flodstormers larm.
Slut er din strid, månedn lyser.
Vårvinden svaler dig, sov på min arm.

MINNEORD
Solosang - Tir n'a Noir

SKRIFTLESNING

Å leva, det er å elska
det beste di sjel fekk nå;
å leva, det er i arbeid
mot rikare mål å trå.

Å leva, det er i livet
å finna det største verd;
å leva, det er å vinna
til sanning i all si ferd.

Å leva, det er å leggja
all urett og lygn i grav;
å leva, det er som havet
å spegla Guds himmel av.

TALE OG BØNN

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges. La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse, men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet. Amen.

Velsigna du dag over fjordan. Velsigna du lys over land.
Velsigna de evige ordan om håp og ei utstrakt hand.
Verg dette lille du gav oss den dagen du fløtta oss hit.
Så vi kjenne du aldri vil la oss forkomme i armod og slit.

Vi levde med hua i handa men hadde så sterk ei tru.
Og ett har vi visserlig sanna: Vi e hardhauså vi, som Du.
Nu har vi den hardaste ria, vi slit med å kare oss frem
mot lyset og adventsti'a, d'e langt sør te Betlehem.

Guds fred over fjellet og åsen. La det gro der vi bygge og bor.
Guds fred over dyran på båsen og ei frossen og karrig jord!
Du ser oss i mørketidslandet, du signe med evige ord.
Husan og fjellet og vannet og folket som leve her nord.

POSTLUDIUM